

Mateřská škola oslavila výročí, děti zazpívaly na školní zahradě koledy

Předškolní zařízení v Cyrilometodějské ulici si připomněla 40 let od prvních školáčků.

■ Antonín Zvěřina

Koncert na zahradě Mateřské školy Cyrilometodějská v Třebíči ve čtvrtku 19. prosince loňského roku měl za cíl nejen připomenout, že se blíží Vánoce, ale také upozornit, že předškolní zařízení již brzy oslaví čtyřicáté narozeniny od kolaudace.

Ta se uskutečnila na sklonku roku 1984, ale první děti do ní nastoupily až 2. ledna roku 1985. Oslava to byla důstojná, pozvání přijala i country zpěvačka Šárka Rezková. Ta zazpívala i s dětmi.

Ředitelka Monika Kabelková je čtvrtou v pořadí a přiznává, že samozřejmě si začátky nepamatuje. Mateřská škola se ale budovala v rámci akce Z, což za minulého režimu znamenala, že se na výstavbě podíleli rodiče, zejména tatínky, budoucích žáčků.

„Na zpívání jsme zaregistrovali i ty, kteří na to ještě vzpomínali, i bývalé zaměstnance,“ říká Kabelková. A má radost, že se občas v mateřské škole objeví i bývalí předškoláci, kteří se třeba přijdou pochlubit s vysvědčením.

Často se stává, že do předškolního zařízení přivedou rodiče děti, a sami školu navštěvovali. „K čtyřiceti letům jsme vyrobili nástěnkou, kdy jsme vyzvali i rodiče, pokud mají foto, aby ji obohatili,“ naznačuje Kabelková.

Rozlehlá zahrada

Vysvětluje, že mateřská škola prošla dlouhou cestou a stala se zásadní součástí komunity. Nachází se na břehu řeky Jihlavy, naproti velkému sídlišti, a je obklopena rozlehlou zahradou, která je pro děti oázou klidu a místa.

„Model naší mateřské školy je založen na věkově smíšených třídách. Jsme přesvědčeni, že tato struktura napomáhá socializaci a vytváří rodinnou atmosféru,“

MATEŘSKÁ ŠKOLA oslavila loni před Vánocemi výročí zpěvem na školní zahradě. Foto: Antonín Zvěřina

ru, která je pro děti v raném věku tak důležitá. Děti se nejen učí, jak se chovat v různých sociálních situacích, ale také se učí vzájemné toleranci a respektu,“ zdůrazňuje Kabelková.

Pokračuje, že zařízení je od roku 2001 členem celostátní sítě mateřských škol podporujících zdraví. Rozvíjí respekt k přirozeným potřebám jednotlivce, podporou komunikace, spolupráce, důrazem na odpovědnost k vlastnímu zdraví a rozvíjením životních kompetencí všech členů školního společenství.

Školní zahrada je oplocená a vybavena čtyřmi pískovišti, herními prvky a domečky pro děti. Děti mají k dispozici odrážedla, koloběžky a mnoho dalších hraček. V zimním období si děti mohou užít sáňkování a stavění sněhuláků.

„Naše škola je moderně vybavena s dostatečným množstvím her, hraček a edukačních materiálů. Poskytujeme dětem odbornou a kvalifikovanou péči prostřednictvím širokého spektra aktivit,“ vysvětluje Kabelková.

Doplňuje, že v průběhu roku dětem pedagogové připravují nejrozličnější akce, karneval, sportovní odpoledne, plavání, divadla, návštěvy zámků, dílničky, návštěvy muzeí a výlety do okolí. Důležitou součástí práce je také úzká spolupráce s odborníky. Pořádáme besedy pro rodiče s logopedy, psychology a učiteli ze základních škol.

„Naše mateřská škola je místem, kde se děti cítí bezpečně a kde se mohou

učit a růst v přátelském a podporujícím prostředí. Jsme hrdí na to, čeho jsme dosáhli, a těšíme se na to, co přinese budoucnost,“ nastiňuje Kabelková.

Upozorňuje, že škola má novou keramickou pec, kdy si děti mohou vyrábět vlastní keramiku a velice to baví. Novinkou jsou edukativně stimulační skupiny. Jedná se o program, který systematicky rozvíjí předškolní děti.

Skupinky pomáhají dětem zvykat si pracovat v kolektivu, soustředit se na činnost, učí trpělivosti. S dítětem je vždy přítomen jeden z rodičů. Další aktivitou byla návštěva solné

jeskyně, děti se podívaly do hvězdárny, mateřská škola měla výstavu v knihovně v ulici Modřínová. Oblíbené jsou jarmarky na zahradě, sportovní odpoledne.

Byla přínosem

„Snažíme se na zahradě obměňovat herní prvky, aby byla pro děti přínosem,“ říká Kabelková. Rodiče tam z palet dokonce postavili kuchyňku. Za velice důležitou považuje spolupráci s městskou policií ohledně bezpečnosti dětí v běžném dopravním provozu.

Výhodou je sousedství Centra tradiční lidové kultury, se kterým zařízení také spolupracuje. Zdařilá akce byla návštěva tatínka pilota v uniformě či maminky, která děti učila péct muffiny. Chystá se návštěva tatínka, který se věnuje taekwondou.

„Spolupráci s rodiči můžu pochválit,“ netají Kabelková. A připomíná i společné akce pro zaměstnance, které mají za cíl utužit kolektiv. „Chceme, abychom byli zařízení moderní, dětem připravovali opravdu zážitkové programy, ze kterých si toho hodně odnesou. A Den otevřených dveří plánujeme na čtvrtek 24. dubna od 14.30 hodin,“ doplňuje ředitelka Monika Kabelková.

TREBILIFT, s.r.o.

Potřebujete výtah, máte dům bez výtahu? Řešíte rekonstrukci stávajícího výtahu?

TREBILIFT dodává výtahy nejnovějších konstrukcí již od r. 1997.

Kontakt:
www.trebilift.cz
info@trebilift.cz
 tel.: 568 820 150

Tělesné tresty nebyly nic výjimečného

Vladimír Menšík byl bezesporu jedním z nejlepších vyprávěčů a mně se velice líbí jeho vyprávění, jak nastoupil do první třídy základní školy. Vzpomíná, že na pódiu stála paní učitelka jako hrom do police, která pravila, že zánikem Rakousko-Uherska se zrušily na školách tělesné tresty, s čímž ona zásadně nesouhlasí. Myslí si, že správný tělesný trest za nějaký prohřešek je daleko lepší než o tom planě kecat na rodičovském sdružení.

Pan řídící Příbek, který učil hned čtyři třídy v rodné Stříteži, nemohl toto vyprávění slyšet, ale s učitelkou hrom do police se naprosto ztotožňoval. V rohu třídy trůnila rákoska, kterou při prohřešcích používal, hříšníka

si ohnul o první lavici a nasázel mu na zadek pár ran.

Nemůžu říct, že jsem byl řezán denně, přece jen jsem byl premiant, ale občas jsem výprasku neušel ani já.

Tak plynul čas...

Nehledě k tomu, že večer šel pan řídící do hospody, kde se scházeli tatínkové a tam jim povyprávěl, co jsme za ten den provedli, a tak to často mělo dozvuky i doma. Pokud jde o to premiantství, pan řídící do mě vkládal mnoho nadějí, které jsem bohužel později nesplnil.

Na základní škole jsem dostal několik pořádných políčků od učitelky Havlíčkové, naší třídní, tuším, že to bylo v šesté či sedmé třídě, a stačilo k tomu jen se nějak blbě zaksichtit, což u mě nebyl zase tak velký problém, a paní učitelka si to vyložila po svém, že jsem znevažoval její výklad.

Učitel zpěvu mně za prohřešek nabídl tři tresty, šestnáctkrát opsat šestnáct bodů z úvodu žákovské knížky, zůstat po škole nebo pár facek. Zvolil jsem opisování, a když jsem zjistil, co by to dalo za práci, učitel Urbanovi jsem sdělil, že radši snesu pár facek.

S radostí mi trest udělil a návodkem požadoval ten písemný trest. Opsal jsem to jen párkrát, našťastí to nekon-

troval, jinak mě dalších pár facek neminulo.

Na střední škole to učitel tělocviku Žampa řešil tím, že nás celou hodinu nechal skákat žabáky a chodit kačením krokem. Schwálně to zkuste, 45 minut provádět tyto úkony. Druhý den jsme se po zemědělské škole plížili jak lemry, cesta do schodů a ze schodů byla utrpením, i chůze po rovině hlásala, že je namožený každý, zejména nožní sval. Taky řešení.

Taky zastáváte názor, že vhodně udělený tělesný trest za nějaký prohřešek je lepší, než o přestupku planě kecat na rodičovském sdružení?

Antonín Zvěřina